

تجربیات ما شماره ۶

شماره ششم - پاییز ۱۳۹۴ - تجربیات ماندگار هیأت

اصول و سیاست های یک هیأت کودک

تجربیات هیأت کودک
شهید چمران

یک تجربه مانا
تجربیات ماندگار هیأت
شماره ششم، پاییز ۱۳۹۴

اصول و سیاست‌های یک هیأت کودک

تنظیم: معاونت تولیدات رسانه‌ای جامعه ایمانی مشعر
صفحه‌آرا: حسن ناصری
طراح جلد: سید مجتبی نبی‌زاده
عکس جلد: علیرضا توحیدی مهر
شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه

قیمت: ۲۰۰۰ تومان (غیرقابل فروش، نذر سالار شهیدان)

استفاده از مطالب نشریه و تکثیر آن برای هیأت‌ها، در صورت ذکر منبع آزاد می‌باشد.

حسینه کودک شهید چمران
نشانی: میدان خراسان، ابتدای خیابان خراسان،
روبروی مسجد نوره، پلاک ۱۱
تلفن: ۰۲۱-۳۳۵۵۶۷۸۱-۳۳۵۵۱۸۱۳

جامعه ایمانی مشعر
نشانی: قم، بلوار امین، کوچه ۱۰، پلاک ۲۰
کدپستی: ۳۷۱۵۱ - ۳۷۱۶۶
تلفکس: ۰۲۵ - ۳۲ ۹۲ ۸۹ ۵۱
سامانه پیامک: ۳۰۰۰۱۵۴۲
www.۱۵۴۲.org
یا نگاه اطلاع‌رسانی: info@۱۵۴۲.org
رایانامه:

بسم رب العرش العظيم

حضور کودکان در هیأت: فرصت یا تهدید؟

کودکم را به هیأت ببرم یا نه؟ اگر ببرم شلوغ می‌کند و مجلس را به هم می‌ریزد؛ اگر نبرم، کجا بگذارم؟ اگر ببرم خودم هم نمی‌توانم درست از هیأت بهره ببرم؛ اگر نبرم، خودم هم نمی‌توانم بروم! اگر ببرم شاید با معارف اهل بیت علیهم السلام آشنا شود؛ اگر نبرم، پس کجا و چگونه با اهل بیت علیهم السلام آشنا کنم؟ اگر ببرم از کودکی با مسجد و حسینیه و مناسک دینی آشنا می‌شود؛ اگر نبرم کم‌کم دیر می‌شود و دی‌جی‌مون و شبکه پویا و موبایل و ... همه هوش و حواسش را می‌ربایند ... اگر ببرم شاید بزرگترهای مجلس از دستش ناراحت شوند و دادی بکشند و زده شود؛ اگر نبرم ... چه کنم؟!

لوازم و اقتضائات دنیای شیرین کودکی؛ با فرصت کاشتن بذر محبت اهل بیت علیهم السلام در زمینی آماده و ضمیری پاک همراه شده است. مدت‌ها است هیأت‌ها و هیأتی‌ها به دنبال راهکارهای مختلف برای زمینه‌سازی حضور کودکان در هیأت هستند. در میان ایده‌ها و تجربیات موجود، راه‌اندازی یک هیأت ویژه کودکان در حاشیه هیأت اصلی یکی از بهترین راهکارها است. در

ششمین شماره «یک تجربه مانا»، از ایده‌ها و تجربیات مجموعه «حسینیه کودک شهید چمران» بهره‌مند می‌شویم. در این منشور ابتدا اصول و سیاست‌های یک هیأت کودک را از نگاه ایشان مرور می‌کنیم و سپس از تجربه برگزاری هیأت کودک در حاشیه هیأت دانشگاه صنعتی شریف استفاده می‌کنیم.

«یک تجربه مانا» هم‌چون سایر منشورات مشعر چشم‌انتظار مطالب شماست. شما هم می‌توانید تجربیات مثبت و منفی هیأت خود را با بقیه هیأت‌ها به اشتراک بگذارید.

اصول و سیاست‌های یک هیأت کودک

۱- استفاده از شکل سنتی:

هیأت و کار هیأتی از قدیم یک کلاس تربیتی بوده است. همه‌ی خاصیتش به این است که گردانندگان هیأت، خود، شرکت‌کنندگان در هیأتند. نگاه پروژه‌ای و فرایندی به این مسئله باعث می‌شود تا افراد شرکت‌کننده حین انجام فعالیت‌ها و پروژه‌های اجرایی تربیت‌شده، آنچه ارزش است در میان آن‌ها به‌صورت غیرمستقیم رواج می‌یابد و تبدیل به فرهنگ می‌شود. هیأت پایگاه مناسبی برای همگرایی عده‌ای حول یک محور متعالی است. از این جهت هیأت وجه ممیزی است میان جامعه انقلاب اسلامی و دیگر جوامع مذهبی و غیرمذهبی.

پس وقتی هیأت را کودکانه طراحی می‌کنیم، هم باید نقش کودک در گرداندن هیأت را مدنظر داشته باشیم و هم حفظ ظواهر سنتی هیأت را تا جایی که لازم است. مثلاً آگاهی بخشی از طریق منبر و یا چیزی شبیه به آن را نباید حذف کرد. آنچه در فضای هیأت به‌عنوان اطلاعات در ذهن مخاطب کودک نقش می‌بندد، در کنار دیگر مؤلفه ما کارکرد خود را خواهد

داشت و آن‌ها را نیز جهت می‌دهد. برای مثال اگر فضایی برای آثار هنری بچه‌ها ایجاد شود، حتی اگر موضوع آزاد هم باشد، طیف بسیار زیادی از بچه‌ها در فضای مباحث مطرح‌شده کار خواهند کرد و همین خود برای مربی دستاویز دیگری می‌شود تا ذهن کودک را در فراهم کردن زمینه، فضا، امکانات و فعالیت‌های زیرساختی است که نمی‌توان کودکان را مستقیماً وارد این بخش ما کرد اما بخش دوم و ظاهری هیأت (خادمین و ناظمین) را باید خود کودکان دست بگیرند (با توجه به اصل مردمی بودن هیأت). در همین فرایند کودک کار گروهی و روابط بینا فردی را براساس نگاه مذهبی ادراک می‌کند.

۲- جهت‌دهی و درونی کرده چهارچوب ما به صورت غیرمستقیم:

بر اساس اصول آموزشی و تربیتی و همچنین احادیث و روایات نقل‌شده از ائمه اطهار، اقتضای کودکان پیش از دبستان آزادی و یادگیری غیرمستقیم است. به همین جهت حق انتخاب و فضا می‌بایست کودک را جذب کند و براساس نیازهای او گزینه‌های مختلف را پیش رویش بگذارد و محتوای لازم را به گونه‌ای غیرمستقیم نیز منتقل کند.

۳- توجه به اصول آموزشی و تربیتی کودک:

الف - تنوع و جذابیت:

شاید عمده‌ترین تفاوت در طراحی هیأت برای کودکان با نحوه برگزاری هیأت برای بزرگسالان اولویت بالای تنوع و جذابیت است. تنوع بدین خاطر اهمیت دارد که هر فعالیت تنها زمان کوتاهی کودک را به خود جذب می‌کند و اگر تنوع در فضاها وجود نداشته باشد پس از زمان کوتاهی کودک خسته شده و تمامی تلاش ما بی‌ثمر خواهد بود.

ب - اصول سیاست‌های یک هیأت کودک:

مربیان به‌عنوان خادمان هیأت کودک: یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های هیأت کودک در مقایسه با فضای مهد و مدرسه نحوه تعامل مربی با کودکان است. مربی به‌عنوان خادم هیأت، خود نیز همانند کودکان در فعالیت ما شرکت می‌کند، با داستان غمناک کربلا اشک می‌ریزد، از ته دل به امام حسین علیه السلام می‌دهد و قبل از کودک باید باور داشته باشد که اینجا هیأت ذکر ائمه معصومین علیهم السلام است و باید حرمت آنان و مهمانانشان را نگه دارد. کودکان مهمانان کوچک ائمه علیهم السلام هستند و می‌بایست ارج و قرب آن‌ها حفظ شود و کوچک‌ترین بی‌احترامی به آن‌ها جایز نیست. این امر باید به گونه‌ای باشد که بچه‌ها احساس کنند که مهمان امام معصوم مورد احترام است و در زیر خیمه‌ی ولی، آرامش و امنیت دارد.

سرفصل برنامه های هیأت کودک

(۱) برنامه های ورودی:

فضایی آزاد با غرفه های مختلف سفال، نقاشی روی رل کاغذ، جورچین بزرگ حرم ائمه و نقاشی های مذهبی، نمایش خلاق، کاردستی و... که بچه ها به انتخاب خود به آن ها سرزده و در آن شرکت می کنند. هر غرفه مربی خود را دارد و او مانند بچه ها مشغول انجام فعالیت است و با بچه ها در حین کار ارتباط برقرار کرده و با طرح پرسش و فضا سازی بچه ها را به سمت برنامه ی مورد نظر آن شب سوق می دهد.

(۲) هیأت:

هر کدام از بچه ها در هیأت وظیفه ای مشخص دارند که به هنگام برگزاری هیأت به سراغ مسئول خود رفته و با کمک مربیان هیأت را برگزار می کنند.

قرآن:

مرحله اول: فردی سوره‌ای از قرآن را قرائت کرده و بقیه بچه‌ها به همراهی مربی تکرار می‌کنند. در این فضا صرفاً خواندن قرآن هدف است. به دلیل رقابتی که در میان بچه‌ها ایجاد می‌شود هر کدام از آن‌ها دوست دارند سوره‌های جدیدی را حفظ کنند و در ابتدای برنامه شب بعد، آن‌ها به‌عنوان قاری، سوره‌ی حفظ شده خود را بخوانند.

مرحله دوم: در این مرحله، هدف، کار بر روی مفاهیم آیات است و مطابق با روانشناسی رشد، آن دسته از مفاهیمی که برای کودک قابل درک و هضم می‌باشد، عرضه می‌گردد. مفاهیم کلیدی مانند لطف و رحمت خداوند، نعمت‌های خداوند، تشکر و ستایش خداوند، تعاون و همکاری در کارهای خوب، پیامبران و اولیا دین و ... .

روایت‌گری:

راوی که کودکی است که از قبل قصه را تمرین کرده است، قصه‌ی مربوط به آن جلسه را (برای مثال شهادت حضرت علی اکبر علیه السلام یا داستان مهربانی امیرالمؤمنین علیه السلام با کودکان را برای بچه‌ها تعریف می‌کند. مربی نیز پس از اتمام روایت او، خود به شکل نمایشی و با استفاده از فنون نقالی روایت کامل را به‌گونه‌ای مشارکتی تعریف می‌کند. مشارکت بدین معنا که در روند روایتگری، از بچه‌ها سؤال‌هایی پرسیده می‌شود تا چند هدف برآورده شود:

۱. مرور داستان قبل (مثلاً در شب مسلم، داستان دشمنی یزید با امام را مرور می‌کند) به قصد یادآوری و ایجاد خط داستانی مداوم در ذهن بچه‌ها.

۲. زمینه‌سازی برای قصه‌ی جدید و با ماجرابی که قرار است گفته شود (مثلاً حضرت ابوالفضل از امام حسین علیه السلام اجازه گرفتند که با دشمن بجنگند، اما امام اجازه ندادند، چرا؟ بچه‌ها نظرات و یا شنیده‌هایشان را می‌دهند)

۳. پرواز ذهن بچه در داستان و شکوفا شدن تخیل آن‌ها همچنین استفاده از شعارها به‌منظور:

مشارکت بچه‌ها

تنظیم ریتم و ایجاد تمرکز بر روی داستان
تأکید بر قسمت‌های مهم داستان مثلاً هنگامی که حضرت ابوالفضل به شهادت می‌رسند.
مربی می‌گوید یا حسین تنها و همه بچه‌ها هم می‌گویند یا حسین تنها

زیارت:

دسته‌ای به‌صورت قطار پشت‌هم قرار می‌گیرد و مربی می‌گوید که می‌خواهیم سفری برویم، و باهم قصد می‌کنند به زیارت یکی از ائمه بروند که عکس حرم ایشان را روی دیوار زده‌اند. پس از چند دور و تکرار شعارهایی در این زمینه می‌ایستند و رو به ضریح آن امام سلام می‌دهند.

(مثلاً سلام بر حسین شهید ... سلام بر علی زین‌العابدین ... سلام بر کودکان کربلا... سلام بر یاران باوفا)

پس از سلام به امام نوبت به دعا کردن می‌رسد که هرکدام از بچه‌ها دعایی را که دوست دارد می‌کند و در برخی موارد بچه‌هایی که دعای فرج را حفظ هستند داوطلب شده و بلند می‌خوانند.

پذیرایی:

خادمین که خود بچه‌ها هستند تغذیه‌هایی را که توسط مجموعه آماده‌شده پخش می‌کنند. برای اینکه بچه‌ها نیز با مفهوم نذر آشنا شوند، چند شب خود بچه‌ها و خانواده‌هایشان نان و خرما و یا چیزهای ساده‌ی دیگری آماده می‌کنند و میان بچه‌ها پخش می‌کنند.

تجربه هیأت کودک در دانشگاه صنعتی شریف

بعد از تجربه محرم سال ۱۳۹۰، در محله اتابک تهران تصمیم بر آن شد که محرم سال ۹۱ هم برای کودکان کارگاه برگزار کنیم اما این بار به اسم هیأت کودک و با سبک و سیاق هیأت. با رایزنی‌هایی که انجام گرفت به چند دلیل دانشگاه شریف برای این کار انتخاب شد:

- ۱- فضای دانشگاهی برای این کار مناسب تشخیص داده شد
- ۲- بانیان هیأت دانشجویان دانشگاه بودند
- ۳- با توجه به جوان بودنشان راحت‌تر مدل کار ما را قبول می‌کردند.

روش کار:

چند فعالیت مختلف برای سیزده شب کودکان در نظر گرفته شد:
کار با گل، نقاشی بر رل نصب‌شده روی دیوار، نقاشی روی کاغذ، کاردستی، بازی، شعر و قصه، هیأت.

در تمامی فعالیت‌ها کودکان آزاد بودند هر آنچه می‌خوانند را تجربه کنند و بسازند، درحالی‌که آن‌ها کار موردنظرشان را می‌کردند مربی هم که در آن فعالیت شرکت می‌کرد، شروع به ساخت چیزی برای خودش می‌کرد و معمولاً آن سازه مربوط به محرم و اتفاقات کربلا یا موضوعات مربوط به آن بود. در حین کار با کودکان راجع به چیزی که خودش می‌سازد و سازه‌های کودکان صحبت می‌کند و معمولاً خیلی از بچه‌ها به‌طور ناخودآگاه محصولی مانند مربی می‌سازند یا چیزی که مربوط به آن باشد و با این روش مکالمه بین مربی و تمام کودکان اتفاق می‌افتد. در بعضی شب‌ها هم اعلام می‌شد که دوست داریم کار گروهی برای امام حسین انجام دهیم و هرکس دوست دارد شرکت کند چیزی بسازد و به این ترتیب محصولات این گروه‌ها پیرامون این موضوع ساخته می‌شد در سفره گل محصولات جالبی ساخته شد مانند کاشی با نوشته امام حسین، اسب و خیمه و حتی کباب و جوجه کباب برای غذای امام حسین و اشکال متفرقه مانند گل و نان و خیلی چیزهای دیگر.

در سفره کاردستی مواد مختلفی در اختیار بچه‌ها قرار گرفت از جمله کاغذ و مقواهای رنگی، شانه تخم‌مرغ، جعبه‌های خالی در سایزهای مختلف، چوب بستنی، حصیر، ظرف‌های یک‌بارمصرف رنگی. در این سفره با توجه به تنوع مواد بچه‌ها وسایل دلخواه خود را می‌ساختند. وسایلی مثل آدمک، عروسک، ماشین و... در روزی که اعلام شد هرکس هر چه می‌خواهد در این سفره برای امام حسین و نمایش آن شب درست کند، تعدادی خیمه حضرت علی اصغر، حضرت علی اکبر، پرچم، قاب عکس و .... ساخته شد.

رل روی دیوار و تعدادی کاغذ هم در تمام مدت مراسم در اختیار بچه‌ها قرار داشت به‌علاوه مدادرنگی، پاستیل و ماژیک. بچه‌ها در تمامی شب‌ها نقاشی‌های جالبی کشیدند و نکته جالب این است که بدون اینکه به بچه‌ها گفته شود چه تصویرهایی را بکشند، نقاشی ما مربوط به ائمه، ماجرای کربلا و اتفاقات مذهبی بود. در قسمت بازی تعدادی نشان‌واره و حیوانات پلاستیکی در اختیار بچه‌ها قرار داشت که بیشتر جنبه سرگرمی بود و مختص بچه‌های کوچک‌تر بود.

سفره‌ای که چند شبی پهن بود شب‌های آخر به علت تعداد زیاد بچه‌ها جمع شد، کار بارنگ بود که بچه‌ها با پارچه‌ای مشکی که در اختیارشان قرار گرفته بود و با استفاده از شابلون برای خودش‌شان پرچم و سربند درست کردند که تجربه بسیار جالبی برایشان بود.

در این شب‌ها سعی مان بر این بود که خوراکی هرچند ساده در کل زمان هیأت کودک در اختیار بچه‌ها باشد. در مورد تغذیه هم سعی شد تا جایی که ممکن است از تغذیه‌های مفید و جالب برای بچه‌ها استفاده شود، به‌عنوان مثال در شب‌های مختلف، نان و پنیر و خیار، کیک عروسکی، شیر، عدسی و .... داده شد. نکته جالب این بود که بچه‌های شرکت‌کننده و خانواده‌هایشان

برای هیأت کودک نذری می‌آوردند.

برنامه‌ای که تقریباً هر شب در هیأت کودک اجرا شد روایت کردن قصه‌ای از قصه‌های کربلا بود:

این کار از روی پوسته‌های بزرگ کتاب داستانی انجام می‌گرفت. متأسفانه با تمام پیگیری‌های گروه، داستان مناسب گروه سنی کودک در مورد امام حسین و ماجرای کربلا پیدا نشد و به‌اجبار از یک کتاب خود مربوط به رده سنی نوجوان استفاده شد و تمام سعی بر این بود که در روایت کردن داستان رده سنی کودک در نظر گرفته شود. اگرچه تصویرسازی ما برای این گروه اصلاً مناسب نبود. بچه‌ها در جریان داستان گویی کاملاً شرکت می‌کردند و بیشتر اطلاعاتشان مربوط به سریال مختارنامه بود که کاملاً و دقیق در ذهن بچه‌ها ثبت شده بود.

بعد از داستان گویی سفری خیالی داشتیم به کربلا، با بچه‌ها قطار می‌شدیم و بعد از چند دور هوهو چی چی کردن و یا تکرار شعارهای عاشورایی به کربلا رسیدیم. یک پوستر از ضریح امام حسین علیه السلام به دیوار نصب شده بود که بعد از رسیدن به کربلا با بچه‌ها روبه روی ضریح می‌ایستادیم و به امام حسین علیه السلام سلام می‌دادیم. سلامی شعرگونه و آهنگین و متناسب با فضای بچه‌ها:

سلام بر حسین شهید علیه السلام

سلام بر علی زین‌العابدین علیه السلام

سلام بر کودکان کربلا

سلام بر یاران باوفا

بعد از سلام بر امام حسین علیه السلام با بچه‌ها نوحه‌ای کودکانه می‌خواندیم و سینه می‌زدیم:

کوچیک بودم که مادرم حرز تو گردنم می‌کرد

وقتی محرم می‌ومد لباس سیاه تنم می‌کرد

بزرگ‌ترای من، منو به مجلس تو برده‌اند

هوامو داشته باش آقا، منو به تو سپرده‌اند

اتفاق جالبی که افتاد این بود که بعد از دو سه شب که ما این نوحه را با خود بچه‌ها می‌خواندیم شب‌های بعد بچه‌ها نوحه‌هایی را روی کاغذ می‌نوشتند و داوطلب خواندن برای بقیه بودند.

یکی از کارهای خوبی که انجام شد جداکردن دخترها از پسرها از شب دوم هیأت بود. با توجه به تعداد زیاد بچه‌ها و اینکه علائق پسرها کاملاً با دخترها فرق داشت و اینکه ما محدودیت سنی برای بچه‌های بزرگ‌تر نداشتیم و کارکردن خانم‌ها با

پسر بچه‌ها سخت بود. هیأت کودک پسرها به‌طور جداگانه راه افتاد. فعالیت‌های آن‌ها همانند دخترها بود ولی از شب چهارم آن‌ها برای خودشان هیأت و دسته راه انداخته بودند. به‌عنوان مثال مسئول هیأت و راوی و خادم و انتظامات و همین‌طور مداح داشتند.

جدا کردن دخترها از پسرها از نظر والدین خود بچه‌ها بر طبق نظرسنجی که از آن‌ها به عمل می‌آمد یکی از نکات مثبت و مهم در برنامه امسال بود. همه والدین تصریح کرده بودند که کار کردن آقایان با پسر بچه‌ها خیلی عالی و متناسب با نیازهای پسر بچه‌ها بوده و از طرفی والدین دخترها هم از این نکته بسیار راضی بودند چراکه فعالیت‌های بدنی و جست‌وخیز پسرها خیلی زیاد است و در مهدکودک‌های پیش باعث آزار و اذیت دخترها بوده است.

از دیگر ویژگی‌ها آزادی دادن به کودکان در حین کار بود. تمام بچه‌ها امکان تجربه کردن و استفاده از مواد مختلف در تمام هیأت را داشتند و می‌توانستند با مواد هر آنچه را بخواهند بسازند.

نکته دیگر امکان تعامل و ارتباط بچه‌ها باهم بود. در طی شب‌های متوالی آن‌ها به دوستان همدیگر تبدیل شده بودند و در کارها به هم کمک می‌کردند. پیشنهاد و رویکرد مربیان هم این بود که اگر بچه‌ها وسیله‌ای می‌خواهند یا احتیاج به کمکی دارند که از عهده بچه‌های دیگر برمی‌آید اولویت با بچه‌های دیگر باشد تا مربیان و در موقعیت‌های مختلف بچه‌های بزرگ‌تر تشویق می‌شدند که راهنما و یاری‌دهنده بچه‌های کوچک‌تر باشند.

نوع تعامل مربیان با بچه‌ها هم نکته قابل توجهی بود. در هر دو قسمت پسرانه و دخترانه سعی بر این بود که هر شب یک نفر مسئول ورودی باشد و این فرد وظیفه ثبت‌نام بچه‌ها، گرفتن شماره از مادرانشان و خوش‌آمدگویی به بچه‌ها را داشته باشد. در قسمت خانم ما که تعداد نیروها بیشتر بود یک نفر هم کودک تازه‌وارد را در سر تمام سفره‌ها می‌برد و کاری را که در آن غرفه انجام می‌شد برای او توضیح می‌داد.

اصلی که سعی شد در تمام شب‌های هیأت در مواجهه با کودکان رعایت شود محبت و خوش‌رویی در ارتباط کودکان بود. به تمام مربیان گفته شده بود که وقت گذاشتن در این هیأت اگر بیشتر از عزاداری معمول هر ساله‌مان نباشد کمتر نیست. تأکید بر این بود که این بچه‌ها هم عزادار امام حسین علیه السلام هستند آن هم عزاداران ویژه و باید سعی کنیم چنان خاطره خوبی از حضور در هیأت در ذهنشان بماند که آن‌ها به بزرگ‌ترهایشان اصرار کنند که به هیأت بیایند. همان چیزی که والدینشان در نظرخواهی ما کاملاً عنوان کرده بودند که بچه‌ها از چند ساعت قبل از هیأت گریه می‌کردند و اصرار داشتند که زودتر هیأت برویم.

نکته دیگری که در چند جلسه توجیهی به تمام مربیان گفته شد این بود که نیت کنیم و در این هیأت کودک وارد شویم. خودمان را به امام حسین علیه السلام و کاروان کربلا بسپاریم مطمئناً در این هیأت هم اتفاقات خوبی برای خود ما و بچه‌ها خواهد

افتاد و این قضیه در تمام شب‌ها اتفاق افتاد از حرف‌هایی که بچه‌ها می‌زدند تا چیزهایی که می‌ساختند و سلامی که به امام حسین می‌دادند.

یکی از ویژگی‌هایی که سعی شد تا حتی‌الامکان در هیأت کودک رعایت شود ایجاد جذابیت و فراهم کردن محیطی با ابتکار و خلاقیت در فضای محرم بود. به همین منظور تمامی مربیان افراد مذهبی و انقلابی و متعهد و علاقه‌مند و دغدغه‌دار نسبت به کودک بودند و سعی شده بود که با خوش برخوردی تمامی بچه‌ها جذب محیط شوند. با توجه به این‌که گروه چمران چند سال است که با کودک کار می‌کند سعی شد فعالیت‌هایی برای کودکان در نظر گرفته شود که متناسب با فعالیت‌های یادگیری کودکان و همین‌طور متناسب با مراحل رشد این کودکان باشد. به‌طور مثال فعالیت گل بازی مهارت استفاده از انگشتان دست را افزایش می‌دهد که منجر به افزایش توانایی نوشتن می‌شود.

نظرسنجی:

یکی از فعالیت‌هایی که در ارتباط با والدین انجام شد دادن فرم نظرخواهی به والدین بود. این فرم سه شب آخر هیأت بین خانواده‌ها توزیع شد.

تقریباً نودون درصد خانواده‌ها از روند هیأت کودک راضی بودند مهم‌ترین نکاتی که به آن‌ها اشاره شده بود به‌قرار زیر است:

۱. تفاوت هیأت کودک امسال را با مهد سال گذشته و مهدکودک هیأت‌های دیگر فاحش دیده بودند.
۲. از جدا کردن دخترها و پسرها از همدیگر و تفکیک مربیان آقا و خانم بسیار راضی بودند.
۳. از این‌که فعالیت‌هایی ویژه محرم برای بچه‌ها طراحی شده بود بسیار رضایت داشتند.
۴. مهم‌ترین نکته‌ای که وجود داشت علاقه و رضایت‌مندی بچه‌ها بود و اینکه از ساعت‌ها قبل اصرار به آمدن به هیأت داشتند و والدین اشاره کردند جزو معدود سال‌هایی بوده که با خوشحالی و بدون گریه و امتناع بچه‌ها از آمدن به هیأت، می‌آمدند و اتفاقاً مشکلی که با آن‌ها داشتند این بوده که دوست نداشتند هیأت کودک را ترک کنند.

دستاوردها:

از جمله دستاوردها برای گروه چمران آشنایی با فضای کودک به‌خصوص در فضای هیأت بود تا جایی که به این نتیجه رسیدیم که به‌جای مهد برای کودکان حسینه‌ای ویژه آن‌ها طراحی کنیم. خلأهای موجود در فضای محرم از دیگر نکاتی بود که گروه به آن رسید. این هیأت انگیزه‌ای شد برای تولید محصولات هنری

برای این گروه سنی، از جمله کارتهای قصه، عروسک و ایجاد هیأت هفتگی در نقاط مختلف تهران و شهرستانها ویژه گروه سنی کودک که خود بچهها گردانندگان آن باشند.

کودکان جزو مهمترین گروهها از حیث اثرپذیری هستند که با سرمایه‌گذاری روی آنها می‌توان آینده‌ای کم‌آسیب‌تر را رقم زد. آنها سرمایه‌هایی بزرگ برای کشور و اسلام خواهند بود. همین‌طور که گروه چمران به تأسی از این شهید بزرگوار بر این عقیده بود که کودکان شرکت‌کننده در هیأت ان‌شاءالله روزی جزو سربازان واقعی این انقلاب خواهند بود و به امید خدا سهمی در خونخواهی امام حسین (علیه السلام) خواهند داشت.

بعون الله الملك الاعلی

محصولات مهد کودک شهید چمران

سبک زندگی اسلامی در قالب بازی های کودکانه برای کودکان ۵ تا ۱۲ سال

من و هیئت

بسته ای مناسب
برای آشنایی و فعالیت
کودکان در هیئت
قیمت: ۱۶۰۰۰ تومان

من و خیمه

تعزیه عروسکی
آشنایی کودکان از طریق
نمایش عروسکی
با شخصیت های کربلا
قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

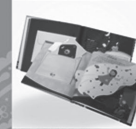
تنگ چهل تیکه

آشنایی کودکان با
فرهنگ کار به واسطه
دوختن کیف نماز
قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

نامه های آسمانی

کتابی مناسب برای
آموزش مفاهیم دینی
در قالب فعالیت و بازی
قیمت: ۱۴۰۰۰ تومان

«یک تجربه مانا» منتشر کرده است ...

قرار نیست همه کارها را از ابتدا تجربه کنیم. این خیلی بدیهی است که ما به جای اختراع دوبارهٔ چرخ از این تجربه استفاده کنیم و به فکر اختراعاتی مکمل باشیم. همین اصل استفاده از تجربه‌ها آدم‌ها را به سمت مکتوب کردن آن‌ها برده است. کاوش همین تجربه‌ها و دسته‌بندی آن‌ها و تفکر دربارهٔ قواعد علت و معلولی نتیجه‌اش شده بسیاری از علومی که امروز با آن‌ها سروکار داریم.

«یک تجربه مانا» بناست تجربه‌های هیأت‌ها و مجموعه‌های مختلف را با دیگران به اشتراک بگذارد. تجربه‌هایی که به نظر می‌رسد قابل استفاده و بهره‌برداری کسانی است که در موقعیت مشابه قرار دارند. استفاده از این تجربه‌ها می‌تواند مسیر رسیدن به اهداف مختلف فرهنگی را کوتاه‌تر و فرصت‌های جدیدی برای توسعهٔ فعالیت‌های موفق هیأتی ایجاد کند.

۰۲۱ - ۳۳ ۵۵ ۱۸ ۱۳

۰۲۵ ۳۲۹۲ ۸۹ ۵۱
۳ ۰۰۰ ۱۵۴۲
www.nicst.org
info@nicst.org